

Europos Sąjungos
Taryba

Liuksemburgas, 2019 m. birželio 25 d.
(OR. en)

10621/19

CONOP 66
CODUN 14
CFSP/PESC 514

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
data:	2019 m. birželio 25 d.
kam:	Delegacijoms
Dalykas:	Tarybos išvados dėl ES pozicijos dėl priešpėstinių minų draudimo sugriežtinimo rengiantis 2019 m. lapkričio 25–29 d. Osle įvyksiančiai Konvencijos dėl priešpėstinių minų uždraudimo ketvirtajai peržiūros konferencijai – Tarybos išvados (2019 m. birželio 25 d.)

Delegacijoms priede pateikiamos 2019 m. birželio 25 d. Tarybos 3703-iame posėdyje priimtose Tarybos išvados dėl ES pozicijos dėl priešpėstinių minų draudimo sugriežtinimo rengiantis 2019 m. lapkričio 25–29 d. Osle įvyksiančiai Konvencijos dėl priešpėstinių minų uždraudimo ketvirtajai peržiūros konferencijai.

**TARYBOS IŠVADOS DĖL ES POZICIJOS DĖL PRIEŠPĖSTINIŲ MINŲ DRAUDIMO
SUGRIEŽTINIMO RENGIANČIOS 2019 M. LAPKRIČIO 25–29 D. OSLE ĮVYKSIANČIAI
KONVENCIJOS DĖL PRIEŠPĖSTINIŲ MINŲ UŽDRAUDIMO KETVIRTAJAI
PERŽIŪROS KONFERENCIJAI**

1. Europos Sąjunga vieningai remia visuotinį priešpėstinių minų uždraudimą. ES ragina visus subjektus susilaikyti nuo priešpėstinių minų gamybos, kaupimo, prekybomis jomis ir jų perdavimo ir griežtai smerkia jų naudojimą, neatsižvelgiant į vietą, laiką ir tai, kas juos naudoja, nesvarbu, ar tai būtų valstybės, ar nevalstybiniai subjektai. Europos Sąjungos Taryba laikosi nuomonės, kad Konvencija dėl priešpėstinių minų naudojimo, kaupimo, gamybos ir perdavimo uždraudimo ir dėl jų sunaikinimo (toliau – Konvencija) yra vienas iš pagrindinių nusiginklavimo dokumentų, kurio vientisumas, visapusiškas įgyvendinimas ir griežtas taikymas turi būti užtikrinti ir kurio visuotinio laikymosi turi būti siekiama. ES ragina valstybes, kurios dar neprisijungė prie Konvencijos, nedelsiant tai padaryti arba, kaip tarpinę priemonę, laikytis Konvencijos normų.
2. Praėjus dvidešimčiai metų nuo Konvencijos įsigaliojimo, Taryba mano, kad ji tapo diplomatijos nusiginklavimo srityje sėkmės istorija ir pavyzdžiu to, ką gina ES: taisyklėmis grindžiamos tarptautinės tvarkos, kurios pagrindą sudaro pagarba žmogaus teisėmis ir tarptautinei humanitarinei teisei. Konvencijoje griežtos visuotinės normos dera su įspūdingais rezultatais, susijusiais su sukauptų priešpėstinių minų sunaikinimu, užminuotų teritorijų išminavimu, taip pat nuostata, kad kiekviena Konvencijos Šalis, galinti tai padaryti, turi teikti atitinkamą paramą minų aukoms, kuri turėtų būti integruota į platesnę nacionalinę politiką, planus ir teises sistemas. Konvencija padėjo pasiekti didelį ir išmatuojamą teigiamą poveikį humanitarinės apsaugos, stabilizavimo, vystymosi ir nusiginklavimo srityse visame pasaulyje, taigi ja prisidėta prie tarptautinės taikos ir saugumo ir Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. įgyvendinimo.

3. Taryba pripažįsta, kad Konvencijos tikslai yra dar ne visiškai pasiekti. Tai, kad yra priešpėstinėmis minomis užminuotų vietų, toliau daro žalą, kursto baimę, neleidžia patekti į tam tikras vietas, kelia kliūčių socialiniam ir ekonominiam vystymuisi, o pabėgėliams bei šalies viduje perkeltiems asmenims užkerta kelią sugrįžti namo. Našta, kurią dėl priešpėstinių minų ir nuo karo likusių sprogmenų patiria asmenys, šeimos, bendruomenės, regionai ir valstybės, tebėra didelė ir nepriimtina. Tarybai kelia susirūpinimą tebesitęsiantis esamo užminavimo ir naujo didelio masto užminavimo savadarbėmis priešpėstinėmis minomis poveikis tokiose šalyse kaip Irakas, Libija ir Sirija.
4. Taryba primena, kad ES ir jos valstybės narės yra vienos iš pagrindinių paramos kovai su minomis visame pasaulyje teikėjų ir remia išminavimą, švietimą apie minų keliamą riziką, paramą aukoms, atsargų sunaikinimą, pajėgumų stiprinimą ir mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą minų aptikimo ir išminavimo srityse. Nuo paskutinės 2014 m. įvykusios Konvencijos peržiūros konferencijos ES ir jos valstybės narės įsipareigojo skirti daugiau kaip 500 mln. EUR kovai su minomis daugiau kaip 30 minų problemos poveikį patiriančių šalių remti.
5. Taryba primena įnašą Konvencijos Įgyvendinimo rėmimo padaliniui pagal ES Tarybos sprendimą 2017/1428/BUSP dėl paramos visuotiniam Konvencijos ir Maputu veiksmų plano taikymui ir įgyvendinimui ir ES Tarybos sprendimą 2012/700/BUSP dėl paramos Kartagenos veiksmų plano įgyvendinimui. Šis sprendimas sudarė galimybes Įgyvendinimo rėmimo padaliniui padėti minų problemos poveikį patiriančioms šalims parengti arba atnaujinti nacionalines kovos su minomis strategijas, glaudžiai bendradarbiaujant su Jungtinėmis Tautomis, kitais paramos teikėjais ir suinteresuotaisiais subjektais.

6. Taryba pareiškia labai vertinanti daugelio partnerių ir suinteresuotųjų subjektų veiksmus, kuriais jie prisidėjo prie Konvencijos plėtojimo ir jos sėkmingo įgyvendinimo pastaruosius dvidešimt metų, įskaitant visas valstybes, Konvencijos Šalis, tarptautines organizacijas, pilietinę visuomenę, mokslininkus tyrėjus ir visus kovoje su minomis dalyvaujančius paramos teikėjus ir subjektus. Atsižvelgdama į tai, Taryba pripažįsta, be kita ko, Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pasmėnūlio judėjimo ir Tarptautinės sausumos minų uždraudimo kampanijos pastangas. Taryba norėtų pareikšti ypatingą pagarbą išminuotojams visame pasaulyje, kurie dirba tam, kad žemė vėl taptų prieinama ir saugi, už jų drąsą ir ryžtą, ir norėtų pagerbti tuos, kurie žuvo dirbdami šį kilnų darbą. Taryba labai palankiai vertina Konvencijos Įgyvendinimo rėmimo padalinio spartų ir neįkainojamą darbą. Galiausiai Taryba pabrėžia Jungtinių Tautų ir Europos Sąjungos tvirtą partnerystę ir puikų bendradarbiavimą kovos su minomis srityje.
7. Taryba palankiai vertina tai, kad 2019 m. lapkričio 25–29 d. Osle bus surengta Konvencijos ketvirtoji peržiūros konferencija – tai galimybė apžvelgti pažangą, dar kartą patvirtinti įsipareigojimus ir suteikti impulsą tolesniam visuotiniam Konvencijos taikymui ir jos įgyvendinimo stiprinimui. Taryba laikosi nuomonės, kad peržiūros konferencijoje turėtų būti paskatintas atviras ir konstruktyvus valstybių, Konvencijos Šalių, dialogas ir į jį turėtų būti įtraukti visi atitinkami suinteresuotieji subjektai, kad būtų aptarti dabartiniai ir būsimi iššūkiai ir paspartinta pažanga siekiant bendro tikslo, kad iki 2025 m. pasaulyje nebeliktų priešpėstinių minų. Taryba palankiai vertina pirmininkaujančios Norvegijos pasiūlymą dirbti siekiant parengti tris bendru sutarimu grindžiamus rezultatų dokumentus: Konvencijos veikimo ir įgyvendinimo būklės peržiūrą, Būsimo įgyvendinimo ir visuotinio taikymo veiksmų planą (Oslo veiksmų planą) ir politinę deklaraciją (Oslo deklaraciją).
8. ES tikslai, susiję su peržiūros konferencijos išvadomis, išsamiai išdėstyti I priede pateiktame pozicijos dokumente.

**DOKUMENTAS DĖL ES POZICIJOS 2019 M. LAPKRIČIO 25–29 D. OSLE
ĮVYKSIANČIOJE KONVENCIJOS DĖL PRIEŠPĖSTINIŲ MINŲ NAUDOJIMO,
KAUPIMO, GAMYBOS IR PARDAVIMO UŽDRAUDIMO IR DĖL JŲ SUNAIKINIMO
KETVIRTOJOJE PERŽIŪROS KONFERENCIJOJE**

Europos Sąjunga konstruktyviai prisidės prie Konvencijos dėl priešpėstinių minų uždraudimo peržiūros konferencijos bendru sutarimu grindžiamų rezultatų, siekdama, kad į tris numatytus rezultatų dokumentus būtų įtraukti šie elementai: 1) Konvencijos veikimo ir įgyvendinimo būklės peržiūra, 2) politinė deklaracija ir 3) veiksmų planas.

1. Konvencijos veikimo ir įgyvendinimo būklės peržiūros klausimu:

- i. siekti, kad būtų išsamiai peržiūrėta Konvencijoje nustatytų įsipareigojimų įgyvendinimo nuo 2014 m. įvykusios trečiosios peržiūros konferencijos būklė, remiantis Konvencijos komitetų atliktu parengiamuoju darbu, tokiu būdu pasveikinant valstybes, Konvencijos Šalis, kurios įvykdė savo įsipareigojimus laikotarpiu nuo paskutinės peržiūros konferencijos, ir paraginti valstybes, Konvencijos Šalis, vykdyti savo įsipareigojimus ir tęsti darbą, kuriuo siekiama, kad pasaulyje nebeliktų minų;
- ii. nustatyti, su kokiais įgyvendinimo sunkumais susidūrė valstybės, Konvencijos Šalys;
- iii. peržiūrėti Konvencijos įgyvendinimo mechanizmus ir remti pastangas bei pasiūlymus prireikus juos tobulinti, veiksmingai ir vadovaujantis Konvencija;
- iv. pasveikinti naujas valstybes, tapusias Konvencijos Šalimis;
- v. teigiamai įvertinti Konvencijos komitetų ir Įgyvendinimo rėmimo padalinio darbą;
- vi. paraginti dėti pastangas, kad būtų išlaikytas ir teikiamas naujas kovai su minomis skirtas finansavimas, be kita ko, naudojantis novatoriškomis finansavimo priemonėmis;

- vii. paraginti valstybes, Konvencijos Šalis, nesumokėjusias visų Konvencijai skirtų įnašų, tai padaryti, pabrėžiant, kad politinis įsipareigojimas dėl Konvencijos turėtų būti remiamas finansiniu įsipareigojimu, ir paraginti valstybes, Konvencijos Šalis, kurios gali tai padaryti, teikti savanoriškus įnašus Konvencijos Įgyvendinimo rėmimo padaliniui;
- viii. paraginti valstybes, Konvencijos Šalis, laikytis 7 straipsnyje numatytų informacijos teikimo įsipareigojimų.

2. Oslo politinės deklaracijos klausimu:

- i. įsipareigoti užtikrinti taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką, kurios pagrindą sudaro pagarba tarptautinei teisei, įskaitant žmogaus teisių teisę ir tarptautinę humanitarinę teisę, ir remti nuolatinį daugiašalį dialogą nusiginklavimo klausimais;
- ii. dar kartą patvirtinti Mapute įvykusios trečiosios peržiūros konferencijos deklaracijoje nurodytą užmojį ir siekį iki 2025 m. didžiausiu įmanomu mastu pasiekti tikslą, kad pasaulyje neliktų minų ir nebebūtų naujų minų aukų;
- iii. įsipareigoti įgyvendinti Konvenciją ir Oslo veiksmų planą ir pabrėžti visapusiško jų laikymosi svarbą;
- iv. pabrėžti partnerystės su visais išminavimo srityje veikiančiais subjektais, įskaitant pilietinę visuomenę, svarbą;
- v. įsipareigoti įgyvendinti priešpėstinių minų nenaudojimo normą („niekada ir jokiais aplinkybėmis nenaudoti priešpėstinių minų“);
- vi. patvirtinti, kad savadarbiai sprogstamieji užtaisai, atitinkantys Konvencijoje pateiktą priešpėstinės minos apibrėžtį, patenka į Konvencija nustatytų įsipareigojimų sritį;
- vii. akcentuoti, kad kova su minomis gali sudaryti sąlygas socialiniam bei ekonominiam vystymuisi, taikos kūrimui ir stabilizavimui;
- viii. įsipareigoti įgyvendinant visus kovos su minomis aspektus atsižvelgti į lyčių aspektą.

3. Oslo veiksmų plano klausimu:

- i. nagrinėti visus Konvencijos įgyvendinimo aspektus, įskaitant visuotinį taikymą, atsargų sunaikinimą, išminavimą, paramą aukoms, bendradarbiavimą ir pagalbą, nacionalines įgyvendinimo priemonės, skaidrumą ir informacijos teikimą;
- ii. pabrėžti, kad kovojant su minomis remiamos saugumo ir humanitarinės pastangos, stabilizavimas ir socialinis bei ekonominis vystymasis, taip pat pabėgėlių grįžimas ir integruota parama minų aukoms;
- iii. palankiai įvertinti naują JT kovos su minomis strategiją ir šiame kontekste atkreipti dėmesį į JT generalinio sekretoriaus Nusiginklavimo darbotvarkę;
- iv. valstybės, Konvencijos Šalys, turėtų dar kartą įsipareigoti naudotis sinergija su kitomis atitinkamomis tarptautinės humanitarinės ir žmogaus teisių teisės priemonėmis, įskaitant galbūt Neįgaliųjų teisių konvenciją, ir JT darnaus vystymosi tikslais;
- v. patvirtinti, kad kovojant su minomis pagal esamus įsipareigojimus turi būti šalinamos savadarbės priešpėstinės minos;
- vi. įgyvendinamos galimybės, kaip įveikti šiuos iššūkius:
 - aktyvėjantis savadarbių priešpėstinių minų naudojimas ir tai, kaip ši problema sprendžiama humanitarinėmis kovos su minomis priemonėmis: *inter alia*, išminuojant, vykdant esamus įsipareigojimus teikti informaciją apie užminuotas vietas, minų rūšį ir kiekį, apie atitinkamą paramą aukoms laikantis Konvencijos, taip pat apie veiklą minų keliamos rizikos mažinimo ir švietimo apie minų keliamą riziką srityje;
 - specifiniai iššūkiai, susiję su kovos su minomis metodų ir technologijų naudojimu miestų aplinkoje, laikantis galiojančių standartų;
 - rizika, kad bus pamirštos seniai užminuotos vietos;
 - veikla kitose srityse, kad parama aukoms būtų integruojama į platesnę nacionalinę socialinę ir sveikatos priežiūros politiką ir programas;

vii. taikyti šiuos principus:

- skatinti, kad visos valstybės, Konvencijos Šalys, įsipareigotų visapusiškai įgyvendinti visus įsipareigojimus pagal Konvenciją;
- skaidrumas;
- atskaitomybė, veiksmingumas ir rezultatyvumas;
- įtraukumas: visų suinteresuotųjų subjektų įtraukimas;
- nacionalinė ir vietos atsakomybė;
- atsižvelgimas į lyčių aspektą ir jaunimo bei moterų įgalėjimas, įgyvendinant tinkamus veiksmus;
- nediskriminavimas, įskaitant įtraukų ir integruotą požiūrį į paramą aukoms;

viii. skatinti geriausią praktiką, pavyzdžiui:

- poveikį patiriančių šalių planavimą įgyvendinti visus įsipareigojimus pagal išsamias ir atnaujintas nacionalines kovos su minomis strategijas;
- humanitarinių kovos su minomis priemonių terminijos ir procedūrų atitiktis tarptautiniams kovos su minomis standartams (IMAS);
- išminavimo terminijos ir procedūrų ne humanitariniame kontekste atitiktis tarptautiniams standartams, pavyzdžiui, JT savadarbių sprogstamųjų įtaisų šalinimo standartams;
- tvirtesnis paramos teikėjų ir poveikį patiriančių šalių bendradarbiavimas bei dialogas ir paramos teikėjų tarpusavio koordinavimas naudojantis individualizuoto požiūrio ir partnerystės siekiant visų įsipareigojimų įgyvendinimo formatu;
- geresnis paramos teikėjų tarpusavio koordinavimas naudojantis įvairių formų dialogu, pavyzdžiui, Kovos su minomis paramos grupe, JT kovos su minomis direktorių susitikimais, taip pat *ad hoc* formų dialogu, įtraukiant valstybes paramos teikėjas, ES, NATO, JT ir kitas regionines ir daugiašales organizacijas;

- ix. akcentuoti kovos su minomis ir Konvencijos laikymosi didinamąjį ir skatinamąjį poveikį:
- remiant į Konvencijos sritį nepatenkančias pastangas, kuriomis siekiama buvusių priešų susitaikymo ir pasitikėjimo stiprinimo;
 - remiant platesnes pastangas, kuriomis siekiama šalies viduje perkeltų asmenų grįžimo;
 - remiant integruotą požiūrį į marginalizuotas grupes ir negalios klausimo sprendimą įgyvendinant platesnes nacionalines paramos pastangas;
- x. remti novatoriškus metodus, pavyzdžiui, naujus lėšų teikimo ir finansavimo mechanizmus kovai su minomis remti.
-